

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 3. novembra 2017 – Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras

(Vec C-619/17)

(2018/C 022/38)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Ministerio de Defensa

Druhý účastník konania: Ana de Diego Porras

Prejudiciálne otázky

1. Má sa doložka 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá sa nachádza v prílohe k smernici 1999/70 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nestanovuje nijakú náhradu v prípade zániku zmluvy na dobu určitú z dôvodu, že ide o dočasnú pracovnú zmluvu na zastupovanie iného pracovníka s právom na zachovanie pracovného miesta, ak táto zmluva zanikne v dôsledku opätovného nástupu zastupovaného pracovníka na jeho pracovné miesto, a naopak ju stanovuje, ak je zánik pracovnej zmluvy spôsobený inými dôvodmi stanovenými zákonom?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, spadá do pôsobnosti doložky 5 rámcovej dohody také opatrenie, aké zaviedol španielsky zákonodarca, spočívajúce v stanovení náhrady vo výške mzdy za 12 dní za odpracovaný rok, na ktorú má pracovník nárok pri skončení zmluvy na dobu určitú, aj keď bol zamestnaný na dobu určitú len na základe jednej zmluvy?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, odporuje doložke 5 rámcovej dohody zákonné ustanovenie, ktoré priznáva pracovníkom na dobu určitú náhradu vo výške mzdy za 12 dní za odpracovaný rok pri skončení zmluvy, ale nepriznáva túto náhradu pracovníkom na dobu určitú, ak sa uzavrie dočasná pracovná zmluva na zastupovanie pracovníka s právom na zachovanie pracovného miesta?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mím. vyd. 05/003, s. 368).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Székesfehérvári Törvényszék (Maďarsko)
2. novembra 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék**

(Vec C-620/17)

(2018/C 022/39)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Székesfehérvári Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Fővárosi Törvényszék

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa základné zásady a ustanovenia práva Únie (najmä článok 4 ods. 3 ZEÚ a požiadavka jednotného výkladu), ako ich vyložil Súdny dvor Európskej únie najmä v rozsudku vydanom vo veci Köbler, vykladať v tom zmysle, že určenie zodpovednosti súdu členského štátu, ktorý v poslednom stupni rozhodne rozsudkom, ktorý porušuje právo Únie, môže byť založené výlučne na vnútroštátnom práve alebo na kritériách stanovených vnútroštátnym právom? V prípade zápornej odpovede, majú sa základné zásady a ustanovenia práva Únie, najmä tri kritériá na určenie zodpovednosti „štátu“, ktoré Súdny dvor Európskej únie stanovil vo veci Köbler, vykladať v tom zmysle, že splnenie podmienok zodpovednosti členského štátu za porušenie práva Únie, ktorého sa dopustili súdy tohto štátu, sa má posudzovať na základe vnútroštátneho práva?
2. Majú sa ustanovenia a základné zásady práva Únie (najmä článok 4 ods. 3 ZEÚ a požiadavka účinnej súdnej ochrany), osobitne rozsudky Súdneho dvora Európskej únie týkajúce sa zodpovednosti členského štátu vydané okrem iného vo veciach Francovich, Brasserie du Pêcheur a Köbler, vykladať v tom zmysle, že právoplatnosť rozsudkov, ktoré porušujú právo Únie, vydaných súdmi členského štátu, ktoré rozhodovali v poslednom stupni, vylučuje určenie zodpovednosti členského štátu za škodu?
3. Je postup preskúmania v rámci verejného obstarávania v súvislosti s verejnými zákazkami, ktorých hodnota je vyššia ako prahové hodnoty Spoločenstva, a súdne preskúmanie správneho rozhodnutia vydaného v uvedenom konaní so zreteľom na smernicu 89/665/EHS, zmenenú smernicou 2007/66/ES⁽¹⁾, a smernicu 92/13/EHS dôležité na účely práva Únie? V prípade kladnej odpovede, je právo Únie a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (okrem iného rozsudky vydané vo veciach Kühne & Heitz, Kapferer a najmä Impresa Pizzarotti) relevantná, pokiaľ ide o potrebu pripustiť obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý vyplýva z vnútroštátneho práva, v súvislosti so súdnym preskúmaním správneho rozhodnutia vydaného v uvedenom postupe preskúmania v rámci verejného obstarávania?
4. Majú sa smernice týkajúce sa postupu preskúmania v rámci verejného obstarávania (konkrétne smernica 89/665/EHS, ktorá bola medziasom zmenená smernicou 2007/66/ES, a smernica 92/13/EHS) vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej vnútroštátne súdy, ktoré prejednávajú spor vo veci samej, nemusia vziať do úvahy skutočnosť, ktorá sa má preskúmať podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie – vydaného v prejudiciálnom konaní v súvislosti s postupom preskúmania v rámci verejného obstarávania – a ktorú navyše neberú do úvahy ani vnútroštátne súdy, ktoré rozhodujú v konaní začatom na základe návrhu na obnovu konania podaného proti rozhodnutiu vydanému v spore vo veci samej?
5. Má sa smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, najmä článok 1 ods. 1 a 3 tejto smernice, a smernica Rady 92/13/EHS z [25.] februára 1992, ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva, o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, najmä články 1 a 2 tejto smernice – osobitne so zreteľom na rozsudky vydané vo veciach Willy Kempter, Pannon GSM a VB Pénzügyi Lízing, ako aj Kühne & Heitz, Kapferer a Impresa Pizzarotti –, vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava alebo jej uplatňovanie, podľa ktorých napriek tomu, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vydaný v prejudiciálnom konaní pred vydaním rozsudku v druhostupňovom konaní stanoví relevantný výklad ustanovení práva Únie, súd, ktorý prejednáva vec, odmietne tento výklad z dôvodu, že bol uvedený oneskorene, a súd, ktorý prejednáva návrh na obnovu konania, neskôr rozhodne, že obnovu konania nie je prípustná, je v súlade s uvedenými smernicami a s požiadavkou účinnej súdnej ochrany a so zásadami ekvivalencie a efektivity?
6. Ak sa na základe vnútroštátneho práva musí pripustiť obnovu konania v záujme obnovenia ústavnosti podľa nového rozhodnutia Ústavného súdu, nemala by sa v súlade so zásadou ekvivalencie a zásadou stanovenou v rozsudku Transportes Urbanos pripustiť obnovu konania v prípade, ak z dôvodu ustanovení vnútroštátneho práva týkajúcich sa procesných lehôt v konaní vo veci samej nebolo možné vziať do úvahy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie?

7. Má sa smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, najmä článok 1 ods. 1 a 3 tejto smernice, a smernica Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992, ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva, o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiach vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, najmä články 1 a 2 tejto smernice, so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie Willy Kempter (C-2/06), podľa ktorého sa jednotlivec nemusí osobitne odvolávať na judikatúru Súdneho dvora, vykladať v tom zmysle, že postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania upravené uvedenými smernicami sa môžu začať jedine podaním opravného prostriedku, ktorý obsahuje výslovný opis namietaného porušenia v rámci verejného obstarávania a navyše je v ňom presne uvedené porušené ustanovenie týkajúce sa verejného obstarávania – konkrétny článok a odsek –, teda že v postupe preskúmania v rámci verejného obstarávania možno preskúmať len porušenia, ktoré navrhovateľ uviedol prostredníctvom odkazu na porušené ustanovenie týkajúce sa verejného obstarávania – konkrétny článok a odsek –, zatiaľ čo v ktoromkoľvek inom správnom a občianskom súdnom konaní stačí, aby jednotlivec uviedol skutočnosti a dôkazy uvedené na podporu skutočností a príslušný orgán alebo súd rozhodne o návrhu v súlade s jeho obsahom?
8. Má sa požiadavka týkajúca sa dostatočne závažného porušenia stanovená v rozsudkoch Köbler a Traghetti [del Mediterraneo] vykladať v tom zmysle, že o také porušenie nejde, ak súd, ktorý rozhoduje v poslednom stupni, v zjavnom rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, ktorá bola citovaná s najvyššou mierou podrobnosti – a ktorá sa dokonca opiera o rôzne právne stanoviská –, zamietne žiadosť jednotlivca o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa potreby pripustiť obnovu konania na základe absurdného odôvodnenia, že právna úprava Únie – v tomto prípade najmä smernice 89/665/EHS a 92/13/EHS – neobsahuje ustanovenia, ktoré by upravovali obnovu konania, hoci v tejto súvislosti bola tiež s najvyššou mierou podrobnosti citovaná relevantná judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, a to vrátane rozsudku Impresa Pizzarotti, v ktorom sa práve v súvislosti s postupom verejného obstarávania konštatuje, že je potrebná obnova konania? S prihliadnutím na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie CILFIT (C-283/81), s akou mierou podrobnosti musí vnútroštátny súd odôvodniť nepripustenie obnovy konania, ak sa odkloní od právneho výkladu, ktorý záväzne stanovil Súdny dvor?
9. Majú sa zásady účinnej súdnej ochrany a ekvivalencie uvedené v článku 19 ZEÚ a článku 4 ods. 3 ZEÚ, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovania služieb stanovené v článku 49 ZFEÚ a smernica Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, ako aj smernice 89/665/EHS, 92/13/EHS a 2007/66/ES vykladať v tom zmysle, že [nebránia tomu], aby príslušné orgány a súdy v zjavnom rozpore s uplatniteľným právom Únie postupne zamietli všetky opravné prostriedky podané žalobcom z dôvodu, že mu bola znemožnená účasť na postupe verejného obstarávania, pričom na podanie týchto opravných prostriedkov treba v prípade potreby vypracovať viaceré dokumenty, ktoré si vyžadujú vynaloženie času a peňazí v značnom rozsahu, alebo sa zúčastniť na vypočutiach, a hoci je pravda, že teoreticky existuje možnosť určiť zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone súdnej moci, relevantná právna úprava odníma žalobcovi možnosť žiadať od súdu náhradu škody spôsobenej v dôsledku protiprávnych opatrení?
10. Majú sa zásady stanovené v rozsudkoch Köbler, Traghetti [del Mediterraneo] a Sa[n] Giorgio vykladať v tom zmysle, že nemožno nahradiť škodu spôsobenú tým, že súd členského štátu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora nepripustil návrh na obnovu konania, ktorý včas podal jednotlivec a v rámci ktorého by jednotlivec mohol žiadať náhradu vynaložených nákladov?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokiaľ ide o zvýšenie účinnosti postupov preskúmania v oblasti zadávania verejných zákaziek (Ú. v. EÚ L 335, 2007, s. 31).